

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Gf.III.30.353/2017/5. szám**

A Szegedi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Hargittay Szabolcs ügyvéd) által képviselt **felperes neve, felperes székhelye (ország neve)** szám alatti székhelyű **felperesnek** – a ...Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Németh Viktória ügyvéd) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** szám alatti székhelyű **alperes** ellen nemzetközi fuvarozási szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2017. október 3. napján kelt 8.G.21.230/2017/8. számú ítélete ellen az alperes által 9. sorszámon előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

**Í T É L E T E T:**

Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem érintett részét úgy tekinti, hogy a bíróság az alperes viszontkeresetét is elutasította.

Megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja és az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 517.300,- (Ötszáztizenhétézer-háromszáz) forintba leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A peres felek másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S**

Az alperes megrendelésére a felperesi fuvarozó 2016. augusztus 26. és november 17. között több alkalommal végzett nemzetközi áru fuvarozást, melyek 16 számlán, összesen 14.800 euró összegben kiszámlázott díját az alperes elmulasztotta megtéríteni. A pert megelőzően a felperes fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett a teljes összegű követelésre. A fizetési meghagyásos eljárás alperesi ellentmondás folytán perré alakult. Az alperes ellentmondásában bejelentette, hogy a jogosult követelését mind jogalapjában, mind összességében vitatja.

A felperes 14.800 euró és járulékaira tartotta fenn perbeli keresetét, nemzetközi áru fuvarozásból eredő fuvardíj címén, a pertárgyértéket 4.586.667,- forintban jelölte meg. A peres eljárás során a perben kitűzött első tárgyalást megelőzően az alperes 13.200 euró részteljesítést eszközölt, a felperes követelését ennek erejéig elismerte. A 2016. novemberében teljesített, per tárgyat képező két utolsó fuvarozás összesen 1.600 euró díja tekintetében azonban érdemi ellenkérelmet terjesztett elő. E körben előadta, hogy a lengyel címzett részére két a fuvarteljesítést összesen 3 napi késedelemmel hajtotta végre a felperes, ezért a címzett, vevő vele, mint eladóval szemben 3.700 euró kötbért érvényesített. Ennek felperesre történő továbbhárítását jelentette be akként, hogy 1.600 euró felperesi követelés tekintetében kérte a kereset elutasítását, míg további 1.600 euró erejéig viszontkeresettel élt szerződésszegésből eredő kártérítés címén. Hivatkozott a CMR egyezmény 23. cikk 5. és 6. pontjaira.

Az időközi részteljesítésre tekintettel a felperes keresetét leszállította a még meg nem fizetett 1.600 eurónyi fuvardíjra, valamint a késedelmesen teljesített díjak után számított 605 euró tőkésített

késedelmi kamatra, továbbá ezen összegek járulékaira. Felperes nem vitatta a perbeli fuvarfeladat késedelmes teljesítését, és azt sem, hogy ezzel kapcsolatban 3.700 euró kötbérfizetési kötelezettsége keletkezett alperesnek. Álláspontja szerint azonban a fuvarozási szokásokra tekintettel legfeljebb napi 100 euró összegű kártérítés tekinthető reálisan elfogadhatónak. Ennek megfelelően 300 euró erejéig ismerte el a felperes ellenkövetelését, míg ezt meghaladóan kérte keresetének helyt adást, valamint a viszontkereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 605 eurót, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest 756.660,- forint részperköltség megtérítésére, és rendelkezett a felperes javára illetékmérséklés folytán visszatéríthető illetékről is. Indokolásában abból indult ki, hogy 14 fuvarteljesítés ellenértékét csak a perré alakult eljárásban, 209 nap késedelemmel egyenlítette ki az alperes, mely után a felperes által helyesen felszámított, összesen 605 euró összegben még tőkésített késedelmi kamattartozása állt fenn. A bíróság a kereset további részét azért találta megalapozatlannak, mert az alperes eredményesen érvényesített kártérítési igényt az utolsó két fuvardíjjal szemben. A késedelmes teljesítést a felperes sem vitatta, egyebekben pedig az alperes hitelt érdemlően igazolta a 3.700 eurónyi kötbér vevő részére történő megfizetését. A fuvarozói kártérítési felelősség azonban a CMR egyezmény szabályaira tekintett korlátozott, az nem lehet több, mint maga a fuvardíj összege, ez jelen esetben 2x800 euró. A bíróság az alperes igényérvényesítését is megalapozottnak találta 1.600 euró erejéig, mely – szóhasználatára szerint – „elenyészttette” a fuvardíj megfizetése iránti keresetet. Ennek megfelelően a kölcsönös marasztalást mellőzve, 605 eurót meghaladóan keresetet elutasító rendelkezést hozott. Az alperesre terhelt elsőfokú részperköltség számítása során – indokolása szerint – figyelembe vette a felperes és alperes által előlegezett kereseti és viszontkereseti illetéket. Az ügyvédi munkadíj megállapítás során abból indult ki, hogy a perrel érvényesített kereseti követelés 89%-át illetően a felperes lett pernyertes. Mindezek alapján az alperest 121.660,- forint illeték, valamint 500.000,- forint + áfa ügyvédi munkadíj (mindösszesen: 756.660,- forint) megfizetésére kötelezte felperes javára.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását és a perköltségviselés alóli mentesítését. Másodlagosan az ügyvédi munkadíj címén terhére megítélt (500.000,- forint + áfa) tekintetében kérte a perköltség leszállítását arra hivatkozással, hogy csak 13.200 eurónyi követelést illetően tekinthető a felperes pernyertesnek. Ennek 5%-ához igazodóan kérte másodlagosan az általa fizetendő perköltség leszállítását.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kérte figyelembe venni a jóhiszemű, célszerű pervittel kapcsolatban felmerült ügyvédi tevékenységhez igazodó díjigényt, másrészt az alperes rosszhiszemű perelhúzó magatartását, késedelmes időközi teljesítését, mely jelentősen elhúzta a pert. A 10 hónapos pertartamhoz képest álláspontja szerint az elvégzett jogi képviselői tevékenységgel arányban áll az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség mértéke.

#### A fellebbezés **részben alapos.**

A perben nem vitatott tényállás, hogy a 14.800 euró megfizetésére (4.586.667,- forint) irányuló fizetési meghagyással szemben az alperes teljes egészében ellentmondással élt, a követelés jogalapját ésösszegezését ekkor még teljes egészében vitatta. Ebből kiindulva tehát az – utólagos önkéntes teljesítés ellenére – 13.200 euró követelés tekintetében is a perre okot adott, ezen összegre nézve is pervesztesnek minősül. A Pp. 80. § (1) bekezdése a kereseti kérelem e része tekintetében nem alkalmazható. A perbeli időközi részteljesítés nyomán a felperes jogkövetően járt

el, amikor leszállította keresetét a 13.200 euró utáni, (605 euró) tőkésített kamatra, valamint fenntartotta az alperes által még vitatott 1.600 euró fuvardíj követelését is.

Az alperes 6. sorszám alatt viszontkeresetnek címzett beadványa 3. oldalának 1.3.3. pontjában a még a kereset tárgyát képező 1.600 euró összeg erejéig valójában a Ptk. 296. § (1) bekezdése szerinti beszámítási kifogást terjesztett elő, és csak ezt meghaladóan, további 1.600 euró kártérítés címén előterjesztett igényre vonatkozott a viszontkereset (3. oldal 2.1. pont). Ehhez igazodóan került sor viszontkereseti illeték lerovására is, 27.900,- forint összegben. Az alperesi ellenkérelem és viszontkereset elbírálása során az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy beszámítási kifogás is előterjesztésre került, és ezt az ítélet indokolásában – tévesen – „vizontkereset” megjelöléssel alaposnak minősítette. A beszámítási kifogás valóban elenyészteti a kereseti követelést, annak jelen perben még érvényesíthető maximális összegét a bíróság helyesen határozta meg a CMR egyezmény 23. cikk 5. pontja alapján, így 1.600 euró tekintetében a kereset valóban megalapozatlanná vált. Ezt azonban nem a viszontkereset, hanem az eredményes beszámítási kifogás eredményezte (Ptk. 296. § (2) bekezdés). Az ítélet rendelkező részében ennek megfelelően 605 euró tőkésített kamat tekintetében került sor alperes marasztalására. Az ítélet rendelkező része alakszerű módon nem rendelkezett azonban a viszontkeresetről, melyet a jogi indokolásban kifejtettekből következően valójában nem talált megalapozottnak a bíróság. Az ítélet tábla ezért – az eljárási szabálysértés miatt, a fellebbezés korlátaira tekintet nélkül eljárva – pótolta a viszontkeresetet elutasító rendelkezést. Ezzel kapcsolatos fellebbezés nem érkezett, így a viszontkereset elutasításának megalapozottságát érdemben az ítélet tábla egyébként nem vizsgálhatta (Pp. 253. § (3) bekezdés).

Az alperesi fellebbezés kizárólag az általa fizetendő 756.660,- forint részperkölségre vonatkozott. A kifejtettekből következően a teljes alperesi perkölségfizetés alóli mentesülés azonban nem lehetséges, tekintve, hogy 13.200 euró erejéig az alperes mindenképpen pervesztesnek minősül. Megállapítható továbbá, hogy 605 eurónyi tőkésített késedelmi kamat, mint fenntartott kereset tekintetében is sikeres volt a felperesi igényérvényesítés, így ez is hozzászámítandó a 13.200 euróhoz, mely két összeg tekintetében vált tehát a felperes pernyertessé, és csak 1.600 eurónyi fuvardíjra nézve pervesztes. Az alperes ugyanakkor pervesztes még az elutasított viszontkereseti pertárgyértéknek megfelelő összeg erejéig (1600 euró). A felperesi pernyertességhez kapcsolódó összeg tehát 13.200 euró + 605 euró + 1.600 euró. Ezzel szemben az alperes mindössze 1.600 euróig tekinthető pernyertesnek. Mindezek alapján (13.200 + 605), vagyis 13.805 euró alapul vételével számítható a felperes javára perkölséggént járó ügyvédi munkadíj. Ennek összege (13.805 euró x 310 = (kerekítve) 4.280.000,- forint x 5%), kerekítve 214.000,- forintot tesz ki. A keresetlevélhez csatolt megbízási szerződésből kitűnik, hogy felperesi jogi képviselő áfa-köteles, ezért a részére megállapított 214.000,- forint ügyvédi munkadíj címén járó perkölség 27% áfa-val növelt bruttó összege: 271.780,- forint. Ehhez 13.200 eurónyi forintösszeg után számítható kereseti illetéktérítés jár még a felperesnek (13.200 euró x 310 = kerekítve 4.090.000,- forint x 6%, 245.520,- forint). Mindezek alapján a két összeg együttesen 517.300,- forintot tesz ki, melyet az ítélet tábla a pernyertességi arányhoz igazodóan talált reálisan megállapíthatónak elsőfokú perkölséggént felperes javára. Az ezt meghaladó költségeiket peres felek maguk kötelesek viselni (Pp. 81. § (1) bekezdés).

Az ítélet tábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét egyértelművé tette a viszontkereset elutasítását illetően, míg a megfellebbezett perkölséget az ítélet e részének megváltoztatásával a fenti számítás szerint 460.000,- forintra szállította le, melyet alperes köteles megfizetni a túlnyomó részt pernyertes felperes javára (Pp. 253. § (2) bekezdés).

A fellebbezés részben volt eredményes, ezért az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdés 2. fordulatát találta alkalmazhatónak, a másodfokú eljárási költségeiket így felek kölcsönösen saját maguk viselik.

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet ellen kizárólag a perköltségviselés tárgyában benyújtott fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2018. február 20.

|                                    |                    |                  |
|------------------------------------|--------------------|------------------|
| Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k. | Dobler László s.k. | Béri András s.k. |
| a tanács elnöke                    | előadó bíró        | táblabíró        |